

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/64/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010140
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci proti obžalovanému U. U., pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) a o odvolaní obžalovaného U. U. (ďalej len „obžalovaný“) proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13.07.2022, sp.zn. 1T/22/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10. novembra 2022, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovanému:

U. U., narodenému XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom G.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVV a ÚVTOS G.,

u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/2/2022 zo dňa 27.01.2022, právoplatným dňa 27.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného U. U. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný U. U. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: spolu s právoplatne odsúdenými Y. P., narodeným XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom B. Z. 4, prechodne bytom ul. F. XX, B., U. M., narodeným XX.XX.XXXX v U., trvale bytom B. 2, prechodne bytom bez prihlásenia X. 9, trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/25/2021 zo dňa 14.05.2021, právoplatným vo vzťahu k Y. P. dňa 01.06.2021 a vo vzťahu k U. M. dňa 17.01.2022, prišli po vzájomnom dohovore v čase o 00.05 hod. dňa 18.10.2020 v obci D. k areálu hospodárskej budovy p. č. XX, kde Y. P. zostal sedieť vo vozidle V. J na ktorom sa priviezol a U. M. a U. U. cez neuzamknutú bránu vošli na nádvorie k vchodovej kovovej bráne budovy, odstránili uzamykací visiaci zámok z brány skladu, ktorý odhodili a následne vnikli do vnútorných priestorov a odtiaľ odcudzili 1 ks skúter zn. Yamaha Aerox, farby modrej metalízy, EČ: V odhlásený z evidencie, bez dokladov v hodnote 200,- eur, 1 ks zväracieho agregátu CO v hodnote 500,- eur, 1 ks motorovú pílu oranžovej farby zn. Oleomat v hodnote 195,- eur, 1 ks tlakový kompresor v hodnote 819,- eur, 2 kusy subhoferov v hodnote 290,- eur, 4 ks elektrónov z vozidla P. XXX v hodnote 200,- eur, 1 ks elektrón chrómový zn. NEXEN v hodnote 120,- eur, 1 ks elektrón z vozidla zn. U. v hodnote 25,- eur, 1 ks ručnú uhlovú brúsku zn. U. v hodnote 70,- eur, 1 ks akumulátorovú ťahovačku zn. Y. v hodnote 140,- eur, 1 ks uhlovú kotúčovú pílu zn. P. v hodnote 45,- eur, 1 ks kotúčovú pílu modrej farby zn. W. 230 v hodnote 145,- eur, 1 ks airbrush striekaciu pištoľ zn. HARDER a STENNBECK v hodnote 259,- eur, 1 ks striekaciu pištoľ na lakovanie v hodnote 242,- eur, rôzne náradie, uholníky, golasady, skrutkovače, kufríky v hodnote 200,- eur, ktoré naložili do dvoch vozidiel zn. X. D. a V. J ktoré viedol Y. P. a U. M. a odviezli ich na adresu B. Z. na pozemok k príbuznej Y. P., kde si odcudzené veci rozdelili, čím poškodenej R. X., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, spôsobili škodu na odcudzených veciach vo výške 3.488,- eur a poškodením visiaceho zámku škodu vo výške 18,- eur a konal tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 15T/41/2019 zo dňa 28.01.2020 bol odsúdený za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona a iné.

Za to mu bol podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/Trestného zákona, podľa § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/2/2022 zo dňa 27.01.2022, právoplatným dňa 27.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená R. X. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za nesprávny, čo do výroku o vine ako aj vo výroku u určení druhu a výšky trestu. V priebehu hlavného pojednávania sa nepreukázala jeho vina, namietol vierohodnosť svedeckých výpovedí svedkov, ktorí sa posudzovaného trestného činu dopustili, títo svedkovia sa k spáchaniu tohto trestného činu aj priznali, boli odsúdení a vzhľadom na túto skutočnosť považuje za zásadný rozpor, že práve samotní páchatelia inkriminovaného skutku vystupujú v tomto konaní ako svedkovia a usvedčujú ho zo spáchania skutku. Dokonca sú ich výpovede rozporuplné ohľadne skutočností, ako sa mal na miesto trestného činu dostať. Ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali pravdivosť svedeckých výpovedí a preukazovali jeho vinu neexistujú. Biologické stopy nepreukázali, že by sa na mieste činu vôbec nachádzala a nepreukazuje to ani príslušný videozáznam. Svedkovia majú motív, aby ho usvedčovali zo spáchania trestného činu, pretože v minulosti mal blízky vzťah so súčasou priateľkou U. M.. Je vo výkone trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky a 8 mesiacov a to podľa rozsudku Okresného súdu Trnava 5T/2/2022, tento trestný čin a to zločin lúpeže je závažnejší a preto sa domnieva, že aj uložený trest je prísny. V danom prípade mohlo byť podľa § 44 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

V zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia podal odvolanie aj prokurátor vo výroku o treste a to v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že trest uložený súdom I. stupňa je trest uložený mimo zákonom stanovenú trestnú sadzbu a za odporujúci zákonu považuje aj postup súdu podľa § 38 odsek 7 Trestného zákona. Súčasné použitie ustanovení § 38 odsek 4 až 6 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona nepovažuje za neprimerane prísne. Obžalovanému bol ukladaný trest podľa najprísnejšieho trestného činu zo zbierajúcich sa trestných činov, ktorý je v danom prípade zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kde skutková podstata obsahuje sankciu trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov. V prípade uznania viny a následného ukladania súhrnného trestu podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona, po zistení príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, by rozpätie zvýšenej trestnej sadzby pre trest odňatia slobody bolo 4 roky a 8 mesiacov až 10 rokov a 10 mesiacov, pričom zákonným trestom by bolo uloženie trestu vo výmere najmenej 4 roky a 8 mesiacov a takto uložený trest nemožno považovať za neprimerane prísny pre obžalovaného s ohľadom na jeho osobu a jeho trestnú minulosť. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť v zmysle vyššie uvedeného.

K podanému odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že považuje aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona za správnu, pretože súčasné ukladanie zvýšeného úhrnného alebo súhrnného trestu podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 Trestného zákona považuje za neprimerane prísne, napadnutým rozsudkom nebolo porušené žiadne ustanovenie Trestného zákona a podané odvolanie prokurátora nie je dôvodné a navrhuje ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania prokurátora. V prípade aplikácie ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona poukázal na stanovisko NS SR uverejnené pod č. 26/2020 a vzhľadom na správne skutkové zistenia súdu I. stupňa, správnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné. Navrhol podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste, podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku uložiť obžalovanému podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistenia príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, primeraný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody bez použitia ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona, so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. V rámci ukladania súhrnného trestu navrhol zrušiť identický výrok o treste, ktorý je uvedený v rozsudku súdu I. stupňa. Odvolanie obžalovaného navhol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, poukázala na písomné vyjadrenie k jeho odvolaniu. Navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a odvolanie prokurátora zamietnuť

Obžalovaný k dôvodom odvolania uviedol, že je nevinný, vymysleli to tí dvaja svedkovia. K odvolaniu prokurátora poukázal na vyjadrenie svojej obhajkyne.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami krajský súd preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom

konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil, tak ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného v otázke viny, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil aj obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a v ktorom sa súd I. stupňa dôsledne vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané a s ktorými úvahami súdu I. stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, pričom správne súd I. stupňa túto výpoveď obžalovaného vyhodnotil ako nevierohodnú, pretože táto bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďami svedkov, konkrétne Y. P. a U. M., pričom súd I. stupňa správne zdôraznil, že skutočnosť, že títo boli sami páchatelia prejednávaneho trestného činu, nemá vplyv na vierohodnosť ich výpovedí, pretože práve z takýchto výpovedí týchto svedkov nevyplývalo pre nich v konaní, v ktorom boli uznanými vinnými za spáchanie daného trestného činu, žiadne zvýhodnenie. Taktiež sa súd I. stupňa vysporiadal s obhajobným tvrdením obžalovaného, že svedok U. M. má motiváciu vypovedať, resp. krivo obviňovať obžalovaného zo spáchania skutku z osobných dôvodov, pretože správne súd I. stupňa uviedol, že tieto tvrdenia obžalovaného neboli preukázané. Taktiež sa súd I. stupňa vysporiadal s rozpormi, ktoré vznikli vo výpovediach týchto svedkov, ohľadne spôsobu, akým sa títo na miesto činu spolu s obžalovaným dopravili, pričom aj krajský súd sa stotožňuje s úvahou súdu I. stupňa, že z kamerového záznamu vyplýva, že na miesto činu sa dopravili štyria páchatelia na dvoch osobných motorových vozidlách, pričom na osobnom motorovom vozidle svedka Y. P. sa dostavili traja páchatelia, čo zodpovedá tvrdeniam oboch svedkov, ohľadne počtu motorových vozidiel a účasti najmenej ďalšieho páchatela na mieste skutku. Z týchto dôvodov preto krajský súd mal zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku bez dôvodných pochybností preukázané, stotožnil sa s úvahou súdu I. stupňa aj o forme zavinenia obžalovaného ako úmyslu priameho podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona a aj právnej kvalifikácie konania obžalovaného a z týchto dôvodov preto odvolacie námietky obžalovaného neakceptoval.

Pri skúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému krajský súd dospel k záveru a stotožnil sa argumentami prokurátora v písomných dôvodoch jeho odvolania, že trest, ktorý bol ukladaný obžalovanému, bol uložený v rozpore s ustanovením § 188 odsek 1, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 4 Trestného zákona. Je potrebné vytknúť súdu I. stupňa, že síce správne u obžalovaného nezistil pri ukladaní trestu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, správne u tohto zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a správne pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava z 27.01.2022, sp. zn. 5T/2/2022, pretože pre uloženie trestu súhrnného boli splnené podmienky ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu však nepostupoval podľa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, hoci túto skutočnosť zdôraznil pri ukladaní uloženého trestu v jeho výroku, a predovšetkým pri ukladaní trestu obžalovanému nepostupoval podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, keď pri ukladaní trestu obžalovanému použil ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona. K danému krajský súd udáva, že hoci na použitie ustanovenia § 38 odsek 7 Trestného zákona v prípade osoby obžalovaného neboli splnené podmienky, vzhľadom na hodnotenie osoby obžalovaného, ako tzv. špeciálneho recidivistu a predchádzajúcu trestnú činnosť, takýto postup vylučuje za daného stavu aj rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky, podľa ktorého po nadobudnutí účinkov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 odsek 2 Trestného zákona v texte za

bodkočiarkou s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky je ustanovenie § 38 ods. 7 Trestného zákona obsolentné, keďže už nedochádza k interakcii medzi § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorý zvyšuje (naďalej len) hornú hranicu trestnej sadzby, s § 38 odsek 4 až 6 Trestného zákona, ktoré z tam uvedených dôvodov zvyšujú dolnú hranicu trestnej sadzby, a je a priori vylúčené, aby súčasné použitie týchto ustanovení mohlo byť pre páchatela neprimerane prísne.

Z týchto dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku a sám podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 2 Trestného zákona (ukladal mu trest za dva trestné činy spáchané dvoma samostatnými skutkami, z ktorých jeden je zločinom) súhrnný trest odňatia slobody v upravenej sadzbe postupom podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona podľa prísnejšieho ustanovenia Trestného zákona a to podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a upravenej aj podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona v sadzbe 4 roky 8 mesiacov a 10 rokov a 8 mesiacov a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov. Podľa kritérií uvedených v § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/2/2022 zo dňa 27.01.2022, právoplatným dňa 27.01.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ako už na to krajský súd vyššie poukázal, u obžalovaného, vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, keď tento bol v minulosti 9-krát súdne trestaný a to vždy za trestnú činnosť majetkového charakteru, neprichádzalo do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu, pretože nie je možné konštatovať, že trest uložený skorším rozsudkom v trvaní 3 roky a 8 mesiacov, ktorý mu bol navyše ukladaný Okresným súdom Trnava za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia, by bol pre obžalovaného dostačujúci.

K trestu odňatia slobody, ukladaného obžalovanému krajským súdom je potrebné ešte uviesť, že preskúmaním výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/2/2022 z 27.01.2022, krajský súd zistil, že týmto rozsudkom bol obžalovanému uložený síce trest odňatia slobody za požitia ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona z dôvodu, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody za opätovné spáchanie zločinu, avšak súčasne mu za použitia § 39 odsek 2 písmeno d/ v spojení s odsekom 4 Trestného zákona, pri ukladaní trestu použil mimoriadne zmierňovacie ustanovenie a uložil mu trest pod sadzbu upravenú ustanovením § 38 odsek 5 Trestného zákona, teda pod sadzbu 5 rokov a 6 mesiacov. Z týchto dôvodov preto krajský súd pri ukladaní trestu odňatia slobody a súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/2/2022, neukladal obžalovanému trest odňatia slobody aj postupom podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, pretože trest ukladal obžalovanému podľa ustanovenia § 188 odsek 1 Trestného zákona tak, ako Okresný súd Trnava vyššie citovaným rozsudkom, ktorý trestnú sadzbu určenú ustanovením § 188 odsek 1 Trestného zákona znížil mimoriadnym zmierňovacím ustanovením na spodnú hranicu 3 roky a 8 mesiacov.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd preto zrušiac napadnutý rozsudok, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a súčasne z dôvodov uvedených v dôvodoch tohto rozsudku považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a toto podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.